

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Covalenco Elena și Gordilă Nicolae,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, și de avocatul Cuțulab Victor în numele inculpatului Stașoc Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Stașoc Valentin Mihail, născut la 07 aprilie 1983, originar și domiciliat în or. Hîncești, str. Chișinăului 54;

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.04.2012-11.09.2012 (prima instanță)

2. 08.11.2012-12.03.2013 (instanța de apel)

3. 28.05.2013-02.07.2013 (instanța de recurs ordinar)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Crijanovschi Sergiu, care a solicitat admiterea propriului recurs în sensul declarat și respingerea recursului ordinar depus de avocatul Cuțulab Victor în numele inculpatului Stașoc V.

Avocatul - Cuțulab Victor în numele inculpatului Stașoc Valentin, a solicitat admiterea propriului recurs, cu respingerea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind neîntemeiat.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 septembrie 2012, Stașoc Valentin a fost condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă în partea prejudiciului moral a fost admisă, încasându-se de la Stașoc Valentin în beneficiul lui Grigoraș Constantin suma de 2500 lei, iar în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască în instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Stașoc Valentin, deținînd în baza ordinului MAI nr. 314 ef din 17 iulie 2009, funcția de ofițer operativ de sector al postului de

Poliție Bobeica al C.P.R. Hîncești, la 11.10.2010, aproximativ la orele 16:30 - 17:00, a fost surprins de minorul Grigoraș Constantin Constantin, în timp ce-și satisfăcea necesitățile fiziologice în stradă, în preajma gospodăriei lui Victor Eremia din s. Bobeica, r-nul Hîncești, care i-a făcut observație.

Tot atunci, urmărind scopul de a-l intimida și pedepsi pe Constantin Grigoraș, despre care știa cu certitudine că este minor, pentru faptul că i-a făcut observație, sub un presupus pretext, precum că numitul ar fi manifestat un comportament neadecvat în școală și societate, în acest sens neavând careva materiale spre examinare, l-a urmărit pe minor pînă la poarta gospodăriei în care locuiește, unde, fără a primi în prealabil acordul proprietarilor, a pătruns în ograda gospodăriei familiei Grigoraș din s. Bobeica, r-nul Hîncești și i-a provocat în mod intenționat o durere și suferință puternică fizică și psihică minorului Constantin Grigoraș, manifestată prin adresarea de cuvinte necenzurate, care îi înjoseau onoarea și demnitatea, apoi l-a apucat de gît și i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii peste față și alte părți ale corpului, fapte care au fost urmărite de mai multe persoane, iar la cerințele acestora de a înceta acțiunile infracționale nu a reacționat și în continuarea lor, l-a amenințat pe minor și rudele lui cu răfuială prin întemnițare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, prin care s-a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stașoc V. să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani, invocînd că pedeapsa stabilită de instanța de fond este prea blîndă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013 a fost admis apelul, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Stașoc V. a fost condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de ocrotire a normelor de drept pe un termen de 5 ani.

Dispozițiile sentinței cu privire la soluționarea acțiunii civile au fost menținute.

În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat, că instanța de fond corect a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Stașoc Valentin, probelor examinate dîndu-le o apreciere juridică corectă, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a recalifica acțiunile inculpatului Stașoc V. din prevederile art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 03.02.2012) în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal (red. 21.12.2012) în legătură cu modificările operate din Codul penal la 21 decembrie 2012, stabilindu-i acestuia, în conformitate cu art. 8, 10 Cod penal, o pedeapsă echitabilă.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect s-a expus asupra acesteia, încasînd de la Stașoc V. în beneficiul părții vătămate prejudiciu moral în sumă de 2500 lei, referindu-se la intensitatea, gradul durerilor fizice și psihice ale părții vătămate, suportate ca urmare a faptei comise de inculpat, manifestate prin trăiri sufletești, frică, pierderea încrederii în colaboratorii M.A.I., precum și minoratul acestuia; iar referitor la prejudiciul material, deoarece nu a fost însoțit de careva suport probant, a considerat necesar ca asupra cuantumului despăgubirilor, să se expună instanța în ordinea civilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod penal, s-a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul, în motivarea cerințelor sale a indicat, că decizia instanței de apel o consideră neîntemeiată și nefondată, deoarece greșit a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 309¹ alin.(3) lit. a) Cod penal la art.166¹ alin.(2) lit. a), e) Cod penal fără a constata fapta, totodată indicînd instanța de apel că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului în prevederile art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

5.1. În recursul ordinar declarat de avocatul Cuțulab Victor în numele inculpatului Stașoc Valentin, s-a solicitat casarea decizie instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că învinuirea înaintată inculpatului este incompletă, deoarece nu este clar faptul, dacă acțiunile ultimului au atins nivelul de severitate pentru a confirma comiterea actului de tortură față de partea vătămată. De asemenea nu este dovedit faptul, că în urma acțiunilor comise de inculpat, partea vătămată, Grigoraș C., a avut de suferit careva dureri fizice sau psihice puternice, deoarece nu s-a adresat la medic pentru un control medical sau tratament, la materialele cauzei nefiind anexat un raport de constatare a leziunilor corporale.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, reieșind din următoarele motive.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost

individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

Din conținutul recursului declarat de procuror, invocîndu-se temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, rezultă că acesta nu este de acord cu decizia instanței de apel în latura recalificării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal (red. 21.12.2012).

Astfel, Colegiul lărgit menționează, că instanța de apel într-adevăr greșit a recalificat acțiunile inculpatului Stașoc V. din prevederile art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal (red. 21.12.2012), concluzionînd că „ există necesitatea de a recalifica acțiunile inculpatului Stașoc V. în baza art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal (red. 21.12.2012), totodată remarcînd că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în prevederile 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008)” (f.d. 240), pe cînd prima instanță examinînd cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcînd o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just a încadrat acțiunile lui Stașoc V. în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) – tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a intimida sau de a face presiune asupra ei sau asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, dacă o asemenea durere sau suferință este provocată de o persoană cu funcție de răspundere sau de oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial, ori la instigarea sau cu consimțămîntul expres sau tacit al unor asemenea persoane, cu excepția durerii sau a suferinței ce rezultă exclusiv din sancțiuni legale, inerente acestor sancțiuni sau ocazionate de ele, săvîrșite cu bună știință asupra unui minor.

Totodată, instanța de apel, în legătură cu modificările din 21.12.2012 operate la Codul penal, ținînd cont de prevederile art. 8, 10 Cod penal, a considerat necesar de a recalifica acțiunile inculpatului în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal - cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțămîntul expres ori tacit al unei asemenea persoane, săvîrșite cu bună știință asupra unui minor, de o persoană cu funcție de răspundere sau de o persoană cu funcție de demnitate publică.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, deoarece conform învinuirii și sentinței de condamnare, s-a

constatat că „ Stașoc V. la 11.10.10, urmărind scopul de a-l intimida și pedepsi pe Grigoraș Constantin, despre care știa cu certitudine că este minor, pentru faptul că i-a făcut observație, sub un presupus pretext, precum că numitul ar fi manifestat un comportament neadecvat în școală și societate, în acest sens i-a provocat în mod intenționat o durere și suferință puternică fizică și psihică minorului Constantin Grigoraș”. Această faptă este prevăzută de art. 166¹ alin. (3) Cod penal (red. 08.11.2012), care prevede sancțiuni mai aspre decât art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 30.06.2005)

Mai mult ca atât, inculpatul Stașoc V., atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești a declarat că „a acționat în scop de profilaxie în baza ordinului Ministrului Afacerilor Interne, precum și la apelul verbal al directoarei școlii din sat. Plîngerea pe cauza dată nu a fost înregistrată în registrul de evidență a plîngerilor adresate la CPR Hîncești, despre comportamentul minorului nu a comunicat Secției speciale din cadrul comisariatului care au la evidență minorii cu comportament problematic, dar a decis de unul singur să clarifice problema dată” (f.d. 25, 191).

Astfel, Colegiul penal lărgit, consideră, că instanța de apel fără a constata concret fapta, a recalificat acțiunile inculpatului Stașoc V. din prevederile art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) în prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal (red. 21.12.2012), care prevede tratamentul inuman și degradant, excluzînd din învinuire, fără motivarea respectivă, semnele calificative „provocarea, în mod intenționat, a unei dureri, ... suferințe psihice și fizice puternice cu scopul de a o pedepsi și intimida pentru un presupus act ilegal, pe care acesta l-ar fi comis, acțiuni săvîrșite cu buna-știință asupra unui minor” (f.d. 138), însă totodată pronunțându-se că acțiunile inculpatului Stașoc Valentin au fost calificate corect de către instanța de fond în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008), ca tortură (f.d.240), ceea ce nu poate fi acceptat, deoarece nu se conciliază.

În atare situație, instanța de apel era obligată, ca în urma verificării legalității și temeiniciei hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, precum și cercetînd suplimentar probele administrate de instanța de fond, să descrie exact și corect fapta constatată în decizie, pentru care este condamnat inculpatul Stașoc V., analizînd și componența infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) sub aspectul se includea sau nu în această componență tratamentul inuman și degradant, prevăzut de art. 166¹ alin. (1), (2) Cod penal (red. 08.11.2012).

Din analiza deciziei atacate rezultă, că instanța de apel nu a analizat dispozițiile art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) și art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, în rezultat la ce a comis o eroare e drept, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, recalificînd greșit acțiunile inculpatului Stașoc V., în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanței de apel, fiind admis recursul procurorului.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Cuțulab V. în numele inculpatului Stașoc V.

În susținerea recursului, apărarea a invocat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, adică faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză evident se pronunță erori de drept prevăzute de temeiul menționat, din următoarele considerente.

La cercetarea cauzei, instanța de fond a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, constatînd vinovăția inculpatului Stașoc V., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008).

Instanța de fond la baza hotărîrii de condamnare a pus următoarele probe, și anume:

”- declarațiile părții vătămate, Grigoraș C. din care rezultă, că ”...el a început să fugă după mine, eu am fugit în ogradă, el m-a ajuns și m-a lovit cu pumnul în cap, m-a apucat de gît și iar mă lovea cu pumnul în cap....”(f.d.9);

- declarațiile martorului Slivinschi Nicolae, precum că,,...în luna august 2010 lucra în casă, a auzit pe cineva plîngînd, a deschis fereastra și a văzut pe inspectorul de sector, Stașoc V., cum cu mîna stîngă îl ținea de gît pe Grigoraș C., iar cu mîna dreaptă îl lovea cu pumnul în cap...”(f.d. 11);

- declarațiile martorului Ciobanu Vera, conform căroră „în primăvara anului 2010 partea vătămată locuia cu ea împreună, și la un moment dat l-a auzit cum plîngea în ogradă, ieșind afară, l-a văzut pe Stașoc V., care cu o mîna îl ținea de gît, iar cu cealaltă îl lovea în cap...(f.d. 97)”;

- prin cererea reprezentantului legal al părții, vătămate Constantin Grigoraș din 19.10.2010 adresată C.P.R Hîncești (f.d.6);

- prin materialele parvenite de la C.R.P. Hîncești, prin scrisoarea nr. 254 din 06.03.2012 prin care se confirmă că inculpatul la acel moment activa în calitate de polițist operativ de sector în s. Bobeica, inclusiv fișa de post (f.d. 27-35);

- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.02.2012 a gospodăriei părții vătămate Constantin Grigoraș și fototabelul anexă, în care se poate observa fereastra de la casa lui Nicole Slivinschi, care confirmă că acest martor a avut posibilitatea reală de a vedea evenimentele cauzei (f.d. 75-78);

- prin procesul-verbal de ridicare și examinare din 29.03.2012 a Registrelor nr. 1 și 2 de evidență a infracțiunilor a C.R.P. Hîncești pe anul 2010, din care rezultă că Stașoc Valentin la data de 11.10.2010 nu avea spre examinare vre-o informație în privința minorului Constantin Grigoraș (f.d. 81);

- prin scrisoarea C.R.P. Hîncești nr. 2045 din 18.04.2012, din care rezultă că Stașoc Valentin la data de 11.10.2010, nu avea spre examinare vre-o informație în

privința minorului Constantin Grigoraș, fapt ce a confirmat rezultatele examinării "R1", "R2" de către procuror (f.d. 119);

- prin ordonanța de anexare a documentelor la materialele cauzei penale din 29.03.2012, prin care au fost anexate copii din "R1,, și "R2" pe 2010 ale C.R.P. Hîncești (f.d. 82-89);

- prin informația bazei de date „Acces”, din care rezultă că la data de 11.10.2010, părinții lui Constantin Grigoraș nu se aflau în țară. Grigoraș Constantin Nicolae a intrat în R. Moldova la 18.10.2010, iar la 19.10.2010 a depus plîngerea la procuratura Hîncești (f.d. 117-118);

- prin procesul-verbal de confruntare din 12.04.2012, dintre martorul Nicolae Slivinschi și inculpatul Stașoc Valentin, în care părțile și-au menținut depozițiile (f. d. 101-104)”.
În acest context, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de fond a concluzionat că, învinuirea formulată inculpatului Stașoc V. și-a găsit confirmare, luând ca bază declarațiile făcute în cadrul ședinței de judecată și materialele dosarului care coroborează între ele, care nu prezintă dubii în veridicitatea lor și corespund obiectiv faptelor comise la 11 octombrie 2010, probe ce sunt puse la baza sentinței de condamnare a lui Stașoc V. și care în cumul, la părerea primei instanțe, au confirmat comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008).

Colegiul lărgit mai invocă, că art. 3 al Convenției Europene a drepturilor Omului din 04.11.1950 interzice tortura, sub aspectul că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. Pentru a intra în sfera de protecție a art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului din 04.11.1950, conform jurisprudenței CEDO, sunt consemnate următoarele modalități faptice ale torturii: 1) spînzurătoarea palestiniană (dezbrăcarea victimei, legarea mîinilor la spate și suspendarea ei de brațe, fără a se mai putea sprijini de sol (cauza Aksoy vs Turcia); 2) forme grave de bătaie (cauza Dikme vs Turcia); 3) lovituri grave, combinate cu refuzarea îngrijirii medicale (cauza Ilhan vs Turcia); 4) șocuri electrice (cauza Akkac vs Turcia); falaka/falanga: lovirea tălpilor (cauza Salman vs Turcia) ect.

Privitor la aplicarea violenței psihice, ca modalități faptice ale torturii în practica CEDO sunt specificate: - simularea unei execuții (cauza Denmark, Norway, Sweden and Netherland vs Greece); - amenințarea cu flăcări de la o lampă și cu o seringă (cauza Selmouni vs Franța); - amenințarea privind maltratare copiilor victimei (cauza Akkac vs Turcia) etc.

Pentru tortură nu este suficient pur și simplu să se fi provocat o durere sau suferință fizică ori psihică, e obligatoriu ca această durere sau suferință să fie puternică.

Pentru tortură nu este suficient pur și simplu să se fi provocat o durere sau suferință fizică ori psihică, e obligatoriu ca această durere sau suferință să fie puternică.

Astfel, în procesul calificării acțiunilor în baza art. 309¹ Cod penal (red. 18.12.2008), urmează a fi apreciată, în raport cu toate împrejurările reținute, dacă durerea sau suferința provocată victimei a fost sau nu puternică. Pentru a preciza

pragul minim de gravitate necesar de depășit pentru a califica fapta ca tortură, trebuie luată în considerație situația în ansamblu, în care s-a aflat victima.

Colegiul lărgit constată, că în speța dată, având învinuirea de tortură, urmau a fi analizate atent circumstanțele cauzei, inclusiv:

- Declarațiile părții vătămate, Grișoraș C. date în prima instanță (f.d. 167-169), din care rezultă, că partea vătămată, Grigoraș C., „în acea zi – 11.10.2010 a avut probleme la școală, la ora de biologie, aruncînd cu hîrtii în elevi, profesoara l-a scos de la ore, el a scris explicație și a fost chemat polițistul -Stașoc V. la școală. El a fost lovit cu pumnul în cap nu știe de cîte ori, la medicul legist nu a fost pentru a stabili leziunile corporale, după lovituri nu a sîngerat; a fost amenințat cu închisoarea; el nu are pretenții față de inculpat”.

- declarațiile inculpatului Stașoc V. date în prima instanță (f.d. 178-182), conform cărora „la 10.10.2010 a fost invitat la școală de învățătorul Mîrza Vasile, unde învățătoarea de biologie cu d-ul Mîrza V. i-au explicat situația și a fost chemat elevul Grigoraș C. în cancelarie, unde au discutat normal, liniștit, calm, explicîndu-i că urmează să învețe și să se realizeze, scriind o recipisă. Pe la orele 16.00-17.00 a aceleiași zile se afla în regiunea unde locuiește Grigoraș C., avînd scopul de a vorbi cu bunica referitor la comportamentul lui, a intrat prin poartă strigînd stăpînul, a ieșit Grigoraș C., alergînd cu toporul spre el, se comporta neadecvat. A ieșit vecinul strigînd de ce îl bate pe Grigoraș C., el nu l-a lovit. A avut scop să-l educe pe Grigoraș C. Profesoara la școală a plîns, Grigoraș C. la școală avea probleme, se bătea, fugea de la ore. Bunica a luat toporul de la Grigoraș C. din mîini”.

- Declarațiile martorului Mîrza Vasile, dirigintele de clasă a părții vătămate, Grigoraș C., (f.d. 176-177), din care rezultă, că „la el a venit profesoara de biologie Hîncu, care plîngea, avînd un conflict cu elevii la ore, a fost chemat polițistul Stașco V. pentru a liniști copiii. A venit Stașco V. și partea vătămată, Grigoraș C., a scris o recipisă, angajîndu-se să fie un elev bun. El are ore în fiecare zi cu partea vătămată-Grigoraș C., nu a observat la acesta careva urme de lovituri sau altceva după adunare”.

În sentința instanței de fond, în baza acestor probe, acțiunile inculpatului Stașoc V. sunt calificate în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008), fără o analiză temeinică și convingătoare a durerilor sau suferințelor puternice, rezultate din acțiunile inculpatului Stașoc V.

Prin decizia instanței de apel, acțiunile inculpatului Stașoc V. au fost recalificate la prevederile art. 166¹ alin. (2) lit. a), e) Cod penal, adică la tratament inuman sau degradant, iarăși fără a analiza și aprecia probele care confirmă sau infirmă durerile sau suferințele puternice ale părții vătămate Grigoraș C., circumstanțele producerii lor. Admițînd o astfel de recalificare, instanța de apel a concluzionat că în acțiunile inculpatului Stașoc V. lipsește componenta de infracțiune - tortura - prevăzută de art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008), numai că nu a motivat de ce lipsește această componentă, astfel recalificarea acțiunilor a rămas nemotivată, ce nu poate fi menținut.

Colegiul lărgit ajunge la concluzia, că în speța dată este evident, că inculpatul Stașoc V. a admis o încălcare a legii penale, făcând exces de putere și depășindu-și atribuțiile de serviciu, mai mult ca atât, însuși inculpatul Stașoc V. nu a atacat sentința primei instanțe, prin care a fost condamnat pentru tortură în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal(red. 18.12.2008), rezumându-se că el este de acord cu sentința și conform art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatul a pierdut dreptul de a ataca cu recurs sentința de condamnare, fiindcă nu a folosit calea apelului, dar totodată având dreptul de a contesta decizia instanței de apel, prin care i s-a înrăutățit situația în comparație cu sentința.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit, consideră oportun de a menține în tot sentința primei instanțe în privința lui Stașoc V., astfel admițând cum recursul procurorului, așa și recursul ordinar al părții apărării, prin care justificat se critică decizia instanței de apel sub aspectul nemotivării recalificării acțiunilor.

Pentru aceste motive, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare declarate, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea în totul a sentinței fără modificări.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, și de avocatul Cuțulab Victor în numele inculpatului Stașoc Valentin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, cu menținerea sentinței Judecătoriei Hîncești din 11 septembrie 2012, în privința lui Stașoc Valentin Mihail.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 12 iulie 2013, ora 09⁵⁰.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Covalenco Elena

Gordilă Nicolae